

**ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
w WARSZAWIE**

z dnia 2024 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych
dla obszaru Natura 2000 Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045**

Na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 6372) załącznik nr 4 do zarządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

*Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Warszawie*

Arkadiusz Siembida

Cele działań ochronnych

Lp.	Przedmiot ochrony	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych
1	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie występowania siedliska na powierzchni minimum 624 ha (stan właściwy – FV).
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie typowej, właściwej dla siedliska kombinacji florystycznej w przypadku płatu 9170-3 (stan właściwy – FV) lub zniekształconej w stosunku do typowej dla siedliska w regionie w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2, 9170-8, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do występowania zniekształconej w stosunku do typowej dla siedliska w regionie w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6 i 9170-7 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu niezadawalającego – U1).
		Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie	Stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca sporadycznego (nie więcej niż 2% pokrycia) występowania inwazyjnych gatunków obcych (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu niezadawalającego – U1).
		Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie braku występowania ekspansywnych gatunków rodzimych w runie w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2, 9170-3, 9170-8 i 9170-9 (stan właściwy - FV) lub pojedynczego występowania gatunków ekspansywnych w przypadku płatu 9170-4 (stan niezadawalający – U1) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do braku występowania ekspansywnych gatunków rodzimych w runie w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6, 9170-7 i 9170-10 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu właściwego – FV).
		Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie zróżnicowanej struktury pionowej i przestrzennej roślinności, >50% powierzchni pokryty przez zwarty drzewostan, jednak obecne luki w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2, 9170-3, 9170-4, 9170-5 i 9170-7 (stan właściwy – FV) oraz jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym, starym drzewostanem zajmującym minimum 10 % powierzchni, w przypadku płatów: 9170-6, 9170-8, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1).
		Wiek drzewostanu (starodrzew)	Stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do > 10% udziału drzew starszych niż 100 lat (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania U1 do stanu właściwego – FV).

		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie występowania naturalnego, obitego odnowienia drzewostanu w przypadku płatów: 9170-2, 9170-3, 9170-4, 9170-6, 9170-7 i 9170-8 (stan właściwy – FV) oraz występowania pojedynczego odnowienia drzewostanu w przypadku płatów: 9170-1, 9170-5, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie udziału gatunków obcych na poziomie < 1% w przypadku płatów: 9170-1, 9170-6, 9170-7, 9170-8 i 9170-10 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania < 10 % gatunków obcych w drzewostanie (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadawalającego – U1).
		Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 20 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-2 i 9170-7 i 9170-9 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania martwego drewna (łącznie zasoby) na poziomie > 20 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2 i 9170-4 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania – U1 do stanu właściwego – FV), a także występowania martwego drewna (łącznie zasoby) na poziomie minimum 10 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6, 9170-8 i 9170-10 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadawalającego – U1)
		Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 5 szt./ha w przypadku płatów: 9170-2 i 9170-7 i 9170-9 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 5 szt./ha w przypadku płatów: 9170-1, 9170-3 i 9170-8 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania – U1 do stanu właściwego – FV), a także występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie minimum 3 szt./ha w przypadku płatów: 9170-4, 9170-5 i 9170-10 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania – U1 do stanu właściwego – FV)
		Mikrosiedliska drzewne	Utrzymanie występowania drzew biocenotycznych na poziomie minimum 10 szt./ha (stan niezadawalający – U1).
		Zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku występowania zniekształceń, ewentualne działania gospodarcze nie wpływają negatywnie na strukturę fitocenozy (stan właściwy – FV).
2	91I0 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 175 ha powierzchni siedliska (stan właściwy – FV).
		Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej na poziomie minimum 80% (stan właściwy - FV).
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania gatunków charakterystycznych minimum na poziomie minimum 5% powierzchni badawczej lub udział gatunków ciepłolubnych na poziomie > 10% (stan właściwy – FV).
		Gatunki dominujące	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie gatunków niepowodujących zakłóceń w strukturze siedliska (stopniowa poprawa złego lub niezadawalającego stanu zachowania – U2/U1 do stanu właściwego – FV).

Obce gatunki inwazyjne w runie i podszycie	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie obcych gatunków inwazyjnych poniżej 5% w powierzchni badawczej (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadawalającego – U1).
Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-4, 91I0-5, 91I0-6 i 91I0-8 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 91I0-2, 91I0-7 i 91I0-3 (stopniowa poprawa niezadawalającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).
Gatunki ciepłolubne	Utrzymanie występowania gatunków ciepłolubnych na poziomie powyżej 20% (stan właściwy – FV).
Leżące martwe drewno	Utrzymanie udziału martwego drewna leżącego na poziomie do 5% zasobności drzewostanu (stan właściwy – FV).
Wiek drzewostanu	Utrzymanie występowania drzewostanu w wieku powyżej 50 lat (stan właściwy – FV).
Zwarcie podszytu	Stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania zwarcia podszytu do 20% (stopniowa poprawa niezadawalającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).
Zwarcie koron drzew	Utrzymanie występowania zwarcia koron drzew na poziomie nieprzekraczającym 70% w przypadku płatów: 91I0-2, 91I0-6, 91I0-7 i 91I0-8 (stan właściwy – FV) oraz zwarcia koron drzew na poziomie $\geq 70\%$, jedna warstwa drzew w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-3, 91I0-4 i 91I0-5 (stan niezadawalający – U1).
Gatunki obce geograficznie i ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania obcych gatunków ekologicznie w przypadku płatów: 91I0-4, 91I0-5, 91I0-6 i 91I0-8 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-2, 91I0-3 i 91I0-7 (stopniowa poprawa niezadawalającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).
Naturalne odnowienie	Utrzymanie występowania odnowienia dębowego w przypadku płatów: 91I0-2, 91I0-4, 91I0-5, 91I0-6 (stan właściwy) oraz brak odnowienia, umiarkowanego udziału gatunków grądowych w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-3, 91I0-7 i 91I0-8 (stan niezadawalający – U1).
Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku obecności nasadzeń drzew, brak nasadzeń niezgodnych z siedliskiem (stan właściwy – FV).
Zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku zniszczeń runa i gleby (stan właściwy – FV).
Zniszczenia drzewostanów	Utrzymanie braku zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).

UZASADNIENIE

Założeniem do opracowania projektu planu zadań ochronnych jest utrzymanie lub odtworzenie w miarę możliwości właściwego stanu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, który to obowiązek wynika z art. 6 (1) Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE. L 206.7 z dnia 22.7.1992, z późn. zm.) - zwanej dalej: „dyrektywą siedliskową”. Dokument ten tworzy ramy prawne do działania wszystkim podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Obowiązek sporządzenia projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 wynika z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.) - zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”. Kierując się wspomnianymi powyżej założeniami, plan zadań ochronnych ustanawia w drodze aktu prawa miejscowego (w formie zarządzenia), właściwy terytorialnie regionalny dyrektor ochrony środowiska. Plan ten może być zmieniony, wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub zachodzi konieczność jego aktualizacji, w szczególności w wyniku oceny aktualności planu zadań ochronnych.

Dla omawianego obszaru Natura 2000, plan zadań ochronnych ustanowiony został zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 6372).

W związku z zarzutami formalnymi Komisji Europejskiej z dnia 9 czerwca 2021 r., zn. INFR(2021)2025, C(2021)2179, dotyczącymi obowiązku ustalenia precyzyjnych celów ochrony dla każdego obszaru Natura 2000, koniecznym stało się doprecyzowanie celów działań ochronnych wyznaczonych dla niniejszego obszaru. Zgodnie z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej funkcja celów ochrony polega na określeniu, jaki stan gatunków i typów siedlisk na danym obszarze należy osiągnąć, tak aby obszar ten mógł przyczynić się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest właściwy stan ochrony tych gatunków i typów siedlisk (art. 2 ust. 2 dyrektywy siedliskowej) na poziomie krajowym, biogeograficznym lub europejskim. Zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską aby spełnić tę funkcję, cele ochrony muszą być:

- 1) indywidualnie określone dla danego obszaru, tj. ustalone na poziomie obszaru;
- 2) kompleksowe, tj. obejmujące wszystkie gatunki i typy siedlisk będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej, które występują w obszarze Natura 2000;
- 3) indywidualnie określone dla przedmiotu ochrony, tj. jasno wskazywać konkretny typ siedliska lub gatunek na danym obszarze;
- 4) indywidualnie określone pod kątem pożądanego stanu ochrony, tj. wyraźnie określające stan, jaki typ siedliska i gatunek na danym obszarze mają osiągnąć; pożądaný stan musi być:
 - a) ilościowy i mierzalny (cele ilościowe, które mogą być uzupełnione celami jakościowymi, takimi jak opis właściwego stanu siedliska lub struktury populacji), jak również raportowalny (umożliwiający monitorowanie);
 - b) realistyczny (uwzględniający rozsądne ramy czasowe i nakłady), spójny (umożliwiający zastosowanie takich samych atrybutów i wskaźników dla przedmiotów ochrony w różnych obszarach);
 - c) kompleksowy (atrybuty i cele powinny obejmować specyfikę danego przedmiotu ochrony i umożliwiać opisanie jego stanu ochrony jako właściwy lub niewłaściwy);
 - d) precyzyjne w odniesieniu do „utrzymania” lub „odtworzenia” stanu ochrony przedmiotu ochrony (odpowiedni poziom ambicji określający niezbędne środki ochrony);
 - e) odpowiadać ekologicznym wymaganiom dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II występujących na tych obszarach;

- f) odzwierciedlać znaczenie obszaru dla zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, typów siedlisk i gatunków.

Opracowanie zmiany planu zadań ochronnych w zakresie celów ochrony dla wybranych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji planu zadań ochronnych (dalej „pzo”) oraz opracowań przyrodniczych pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Torfowiska Czernik PLH140037, Wydmy Lucynowsko-Mostowieckie PLH140013, Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045” - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie, pod kierownictwem T. Figarski (2021 r.).

Mając powyższe na uwadze zdefiniowano następujące cele ochrony:

Lp.	Przedmiot ochrony	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych	Komentarz
1	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)	<p>Powierzchnia siedliska</p> <p>Charakterystyczna kombinacja florystyczna</p>	<p>Utrzymanie występowania siedliska na powierzchni minimum 624 ha (stan właściwy – FV).</p> <p>Utrzymanie typowej, właściwej dla siedliska kombinacji florystycznej w przypadku płatu 9170-3 (stan właściwy – FV) lub zniekształconej w stosunku do typowej dla siedliska w regionie w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2, 9170-8, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do występowania zniekształconej w stosunku do typowej dla siedliska w regionie w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6 i 9170-7 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu niezadawalającego – U1).</p>	<p>Podczas badań prowadzonych na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych, ustalono, że drzewostany siedliska 9170 tworzą przede wszystkim dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>, sztucznie wprowadzona sosna zwyczajna <i>Pinus sylvestris</i> oraz grab <i>Carpinus betulus</i>, tworzący II piętro. Lokalnie, w miejscach wilgotnych pojawiają się wiązy: szypułkowy <i>Ulmus laevis</i> i górski <i>U. glabra</i>. Warstwę krzewów tworzy przeważnie leszczyna zwyczajna <i>Corylus avellana</i>, wiciokrzew suchodrzew <i>Lonicera xylosteum</i> oraz odnawiający się grab. Runo w zależności od żyzności i wilgotności gleby, wieku i różnicowania przestrzennego drzewostanu oraz warunków świetlnych wykazuje znaczne różnicowanie tak pod względem składu gatunkowego jak i struktury. Z gatunków typowych dla grądów występują tu m.in.: gwiazdnica wielkokwiatowa <i>Stellaria holostea</i>, gajowiec żółty <i>Galeobdolon luteum</i>, groszek wiosenny <i>Lathyrus vernus</i>, kokoryczka wielokwiatowa <i>Polygonatum multiflorum</i>, kostrzewa olbrzymia <i>Festuca gigantea</i>, miodunka ćma <i>Pulmonaria obscura</i>, nerecznica samcza <i>Dryopteris filix-mas</i>, perlówka zwisła <i>Melica nutans</i>, podagrycznik zwyczajny <i>Aegopodium podagraria</i>, przytulia Schultesa <i>Galium schltessii</i>, turzyca palczasta <i>Carex digitata</i> i zawilec gajowy <i>Anemone nemorosa</i>. W płatach zacienionych w runie wzrasta udział ilościowy gatunków ogólnoleśnych, jak: szczawik zajęczy <i>Oxalis acetosella</i>, kosmatka owłosiona <i>Luzula pilosa</i> czy bluszczyk kurdybanek <i>Glechoma hederacea</i>. Warstwa mszysta grądów jest słabo rozwinięta, a jej zwarcie nie przekracza 10%. Głównym gatunkiem jest tu żurawiec falisty <i>Atrichum undulatum</i>. W obszarze stwierdzono cztery zróżnicowane siedliskowo i wilgotnościowo postacie grądów w randze podzespołów: grąd czyścowy <i>Tilio- Carpinetum stachyetosum</i> – najrzadszy typ grądu, będący pod wpływem wód podskórnych. W runie oprócz czyścica leśnego <i>Stachys sylvatica</i>, występują gatunki wilgociolubne; grąd typowy <i>Tilio- Carpinetum typicum</i> – najszerszej rozpowszechniony, któremu odpowiada wyżej przedstawiona charakterystyka; grąd miodownikowy <i>Tilio- Carpinetum melittetosum</i> – występują tu obok siebie przedstawiciele z różnych zbiorowisk roślinnych od typowo leśnych, po okrajkowe i łąkowe Obecność gatunków ciepło- i światłolubnych pojawiają się tu również gatunki związane ze świetlistymi dąbrowami: dzwonek brzoskwiniolistny <i>Campanula persicifolia</i>, groszek czerniejący, miodownik melisowaty, miodunka wąskolistna, lilia złotogłów, podkolan biały, gorysz siny <i>Peucedanum cervaria</i>, konwalia majowa, nawłóć pospolita i kokoryczka wonna.</p>

		Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie	Stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca sporadycznego (nie więcej niż 2% pokrycia) występowania inwazyjnych gatunków obcych (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu niezadawalającego – U1).	Warstwa mszysta jest bardzo słabo rozwinięta oraz grąd trzcinnikowy <i>Tilio-Carpinetum calamagrostietetosum</i> – w runie występują gatunki borowe, jak: trzcinnik leśny <i>Calamagrostis arundinaceae</i> , orlica pospolita <i>Pteridium aquilinum</i> , pszeniec zwyczajny <i>Melampyrum pratense</i> i borówka czernica <i>Vaccinium myrtillus</i> . Czynnikiem obniżającym nadaną ocenę stanu zachowania był na ogół brak martwego drewna, stosunkowy duży udział sosny i innych gatunków obcych ekologicznie, a także brak drzewostanów dojrzałych i ich wyrównana struktura pionowa i przestrzenna. Biorąc powyższe pod uwagę stan zachowania siedliska oceniono jako zły (U2). Podczas badań prowadzonych w 2021 r. stwierdzono, że na terenie obszaru fitocenozy uznane za siedlisko 9170 zajmują powierzchnię 624,70 ha. Siedliska te dość znacząco różnią się od typowego obrazu grądów. Wiele z nich ma postać regeneracyjną, kształtującego się zbiorowiska grądowego pod drzewostanem sosnowym. Drzewostany są zróżnicowane piętrowo. Górna warstwa tworzona jest zwykle przez sosnę zwyczajną <i>Pinus sylvestris</i> , dęba szypułkowego <i>Quercus robur</i> , rzadziej d. bezszypułkowego <i>Q. petraea</i> oraz ich mieszańca <i>Q. x rosacea</i> , a także brzozę brodawkowatą <i>Betula pendula</i> . Niższe warstwy drzew, zwykle dość dobrze rozwinięte, tworzą, oprócz dębów, grab zwyczajny <i>Carpinus betulus</i> i lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i> . Zwykle bardzo bujny jest podszyt zbiorowisk grądowych, co również jest miarą zachodzących tu procesów regeneracyjnych zbiorowiska. W warstwie tej dominuje zwykle leszczyna pospolita <i>Corylus avellana</i> oraz grab zwyczajny. W poszczególnych płatach towarzyszy im wiele innych gatunków, w tym jarzab pospolity <i>Sorbus aucuparia</i> , kruszyna pospolita <i>Frangula alnus</i> i podrost gatunków drzewiastych. Runo grądów tylko w nielicznych fragmentach można uznać za typowe dla tego zbiorowiska. Warstwa ta jest bardzo zróżnicowana w poszczególnych płatach. Klasę <i>Quercus-Fagetea</i> i rząd <i>Fagetalia sylvaticae</i> , reprezentują tu m.in. nercznica samcza <i>Dryopteris filix-mas</i> , perlówka zwisła <i>Melica nutans</i> , czyściec leśny <i>Stachys sylvatica</i> , czworolist pospolity <i>Paris quadrifolia</i> , wiechlina gajowa <i>Poa nemoralis</i> , fiołki <i>Viola sp.</i> , podagrycznik pospolity <i>Aegopodium podagraria</i> , zawilec gajowy <i>Anemone nemorosa</i> czy mech żurawiec falisty <i>Atrichum undulatum</i> . W płatach uboższych, reprezentujących grądy wysokie, większy udział mają gatunki mezofilne, jak trzcinnik leśny <i>Calamagrostis arundinacea</i> , zawilec gajowy <i>Anemone nemorosa</i> , szczawik zajęczy <i>Oxalis acetosella</i> , konwalijka dwulistna <i>Maianthemum bifolium</i> czy sałatnik leśny <i>Mycelis muralis</i> , a także gatunki przechodzące z borów mieszanych. Efekt obecności drzewostanów sosnowych przejawia się w postaci pinetyzacji niektórych płatów, której miarą jest liczne występowanie borówki czarnej <i>Vaccinium myrtillus</i> , b. brusznicy <i>V. vitis-idaea</i> , orlicy pospolitej <i>Pteridium aquilinum</i> czy siódmaczka leśnego <i>Trientalis europaea</i> . Cechą charakterystyczną wielu płatów grądów na terenie obszaru jest ich „ciepły” charakter, co w połączeniu z ich obecną fizjonomią, sugeruje, że wiele z nich było niegdyś ciepłolubnymi dąbrowami, które na drodze sukcesji wtórnej, eutrofizacji i grądowienia, przekształcają się
		Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie braku występowania ekspansywnych gatunków rodzimych w runie w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2, 9170-3, 9170-8 i 9170-9 (stan właściwy - FV) lub pojedynczego występowania gatunków ekspansywnych w przypadku płatu 9170-4 (stan niezadawalający – U1) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do braku występowania ekspansywnych gatunków rodzimych w runie w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6, 9170-7 i 9170-10 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania U2 do stanu właściwego – FV).	

		<p>Struktura pionowa i przestrzenna roślinności</p>	<p>Utrzymanie zróżnicowanej struktury pionowej i przestrzennej roślinności, >50% powierzchni pokryty przez zwarty drzewostan, jednak obecne luki w przypadku płatów: 91070-1, 9170-2, 9170-3, 9170-4, 9170-5 i 9170-7 (stan właściwy – FV) oraz jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym, starym drzewostanem zajmującym minimum 10 % powierzchni, w przypadku płatów: 9170-6, 9170-8, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1).</p>	<p>w lasy grądowe. Są to tzw. grądy miodownikowe. Cechą charakterystyczną jest tu liczne występowanie gatunków ciepłolubnych, przede wszystkim konwalii majowej <i>Convallaria majalis</i>, maliny kamionki <i>Rubus saxatilis</i>, miodownika melisowatego <i>Melittis melissophyllum</i>, czyścicy storzyszek <i>Clinopodium vulgare</i> czy dzwonka brzoskwiniolistnego <i>Campanula persicifolia</i>. Ogólny obraz składu gatunkowego fitocenozy grądowych zaburza bardzo powszechna na terenie obszaru neofityzacja warstwy runa i – w mniejszym stopniu – podszytu. Odpowiada za to zwłaszcza niecierpek drobnokwiatowy <i>Impatiens parviflora</i>, rzadziej czeremcha amerykańska <i>Padus serotina</i> czy dąb czerwony <i>Quercus rubra</i>. Obecność gatunków obcych jest najpoważniejszym zagrożeniem dla opisywanego siedliska. Warstwa mszysta w grądach rozwinięta jest w różnym stopniu, zwykle ma jednak niewielkie pokrycie, a tworzą ją gatunki pospolite, jak płaskomerzyk pokrewny <i>Plagiomnium affine</i>, złotowłos strojny <i>Polytrichastrum formosum</i> czy krótkosz pospolity <i>Brachythecium rutabulum</i>, a partiach silniej spinetyzowanych – rokitnik pospolity <i>Pleurozium schreberi</i>. Ogólna ocena stanu siedliska w obszarze jest zła (U2). Z uwagi na charakterystykę przedmiotu poprawa ogólnego stanu ochrony do wartości właściwej (FV) jest wątpliwa. Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.) oraz ekspertyzy przyrodniczej pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Torfowiska Czernik PLH140037, Wydmy Lucynowsko-Mostowieckie PLH140013, Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045” - Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie, pod kierownictwem T. Figarski (2021 r.), z wykorzystaniem założeń metodycznych Państwowego Monitoringu Głównego Inspektoratu ochrony Środowiska (dalej „PM GIOŚ”). Cele wydają się możliwe do osiągnięcia.</p>
<p>Wiek drzewostanu (starodrzew)</p>	<p>Stopniowa poprawa stanu zachowania siedliska zmierzająca do > 10% udziału drzew starszych niż 100 lat (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania U1 do stanu właściwego – FV).</p>			
<p>Naturalne odnowienie drzewostanu</p>	<p>Utrzymanie występowania naturalnego, obitego odnowienia drzewostanu w przypadku płatów: 9170-2, 9170-3, 9170-4, 9170-6, 9170-7 i 9170-8 (stan właściwy – FV) oraz</p>			

			występowania pojedynczego odnowienia drzewostanu w przypadku płatów: 9170-1, 9170-5, 9170-9 i 9170-10 (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie udziału gatunków obcych na poziomie < 1% w przypadku płatów: 9170-1, 9170-6, 9170-7, 9170-8 i 9170-10 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania < 10 % gatunków obcych w drzewostanie (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadawalającego – U1).
		Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 20 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-2 i 9170-7 i 9170-9 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania martwego drewna (łącznie zasoby) na poziomie > 20 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-1, 9170-2 i 9170-4 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania – U1 do stanu

			właściwego – FV), a także występowania martwego drewna (łącznie zasoby) na poziomie minimum 10 m ³ /ha w przypadku płatów: 9170-5, 9170-6, 9170-8 i 9170-10 (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadawalającego – U1)
		Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 5 szt./ha w przypadku płatów: 9170-2 i 9170-7 i 9170-9 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie > 5 szt./ha w przypadku płatów: 9170-1, 9170-3 i 9170-8 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu zachowania – U1 do stanu właściwego – FV), a także występowania martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie minimum 3 szt./ha w przypadku płatów: 9170-4, 9170-5 i 9170-10 (stopniowa poprawa niezadawalającego stanu

			zachowania – U1 do stanu właściwego – FV)	
		Mikrosiedliska drzewne	Utrzymanie występowania drzew biocenotycznych na poziomie minimum 10 szt./ha (stan niezadawalający – U1).	
		Zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku występowania zniekształceń, ewentualne działania gospodarcze nie wpływają negatywnie na strukturę fitocenozy (stan właściwy – FV).	
2	91I0 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 175 ha powierzchni siedliska (stan właściwy – FV).	Podczas badań prowadzonych na potrzeby pzo, stwierdzono, że płaty świetlistej dąbrowy – 91I0, reprezentują trzy- i czterowarstwowe zbiorowiska leśne, którego zwarcie drzewostanu osiąga 60-80%. Drzewostan tworzą dąb bezszypułkowy <i>Quercus petraea</i> i sosna <i>Pinus sylvestris</i> (w niektórych wydzieleniach jest gatunkiem wiodącym), klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i> i sporadycznie grab <i>Carpinus betulus</i> oraz lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i> . Podszyt oprócz podrostu drzew budują: jarzab zwyczajny <i>Sorbus aucuparia</i> , leszczyna, kruszyna <i>Frangula alnus</i> , szakłak pospolity <i>Rhamnus cathartica</i> i trzmielina zwyczajna <i>Euonymus europaea</i> oraz w wielu płatach silnie odnawiający się grab. Zwarcie tej warstwy, w zależności od wydzielenia waha się od 10 do 70%. Runo najlepiej zachowanych płatów jest bujne i zróżnicowane pod względem gatunkowym. Liczną grupę stanowią gatunki charakterystyczne dla zespołu <i>Potentillo albae-Quercetum</i> oraz wyższych jednostek syntaksonomicznych – związku <i>Potentillo albae-Quercion petraeae</i> i rzędu <i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i> . Należą do nich: bukwica zwyczajna <i>Betonica officinalis</i> , dziurawiec skapolistny <i>Hypericum montanum</i> , miodownik melisowaty, miodunka wąskolistna, naparstnica zwyczajna, pierwiosnka lekarska, poziomka pospolita <i>Fragaria vesca</i> , pięciornik biały <i>Potentilla alba</i> , przytulia północna <i>Galium boreale</i> , sierpik barwierski <i>Serratula tinctoria</i> , i turzycza pagórkowa <i>Carex montana</i> . Towarzyszą im gatunki charakterystyczne dla klasy <i>Quercio-Fagetalia</i> i związku <i>Fagetalia sylvaticae</i> , m.in.: groszek wiosenny, gwiazdnica wielkokwiatowa, perlówka
		Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej na poziomie minimum 80% (stan właściwy - FV).	
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania gatunków charakterystycznych minimum na poziomie minimum 5% powierzchni badawczej lub udział gatunków ciepłolubnych na poziomie > 10% (stan właściwy – FV).	

		<p>Gatunki dominujące</p>	<p>Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie gatunków niepowodujących zakłóceń w strukturze siedliska (stopniowa poprawa złego lub niezadowalającego stanu zachowania – U2/U1 do stanu właściwego – FV).</p>	<p>zwisła, przytulia Schultesa i przylaszczka pospolita. W płatach ze zwiększoną ilością sosny wzrasta udział gatunków związanych z borami klasy <i>Vaccinio-Piceetea</i>, m.in. borówki czarnej. Istotnym elementem runa dąbrów są rośliny łąkowe z klasy <i>Molinio-Arrhenateretea</i> oraz ciepło- i światłolubne gatunki związane z okrajkami klasy <i>Trifolio-Geranietea sanguinei</i>, m.in.: bodziszek czerwony <i>Geranium sanguineum</i>, czyścica storzyszek <i>Clinopodium vulgare</i>, gorysz siny, groszek czerniejący, koniczyna dwukłosa, pajęcznica gałęzista, przytulia pospolita <i>Galium mollugo</i>, przytulia właściwa <i>Galium verum</i>, pszeniec gajowy <i>Melampyrum nemorosum</i>, rozchodnik wielki <i>Sedum maximum</i>, rutewka mniejsza, traganek szerokolistny <i>Astragalus glycyphyllos</i> i wyka płotowa <i>Vicia sepium</i>. Z gatunków towarzyszących znaczący udział w runie mają m.in.: konwalia majowa, orlica pospolita, konwalijka dwulistna <i>Maianthemum biforium</i> i jeżyna właściwa <i>Rubus idaeus</i>. Pod względem fitosocjologicznym płaty świetlistej dąbrowy <i>Potentillo albae-Quercetum</i> występujące w obszarze reprezentują odmianę mazowiecko-małopolską (Matuszkiewicz i Kozłowska 1991). Na ocenę stanu zachowania wpływa przede wszystkim ujednoczona struktura drzewostanów, przewaga drzewostanów sosnowych, zbyt duże zwarcie koron drzew lub bujnie rozwinięta warstwa podszytu powodujące ocienienie dna lasu, zmniejszony udział ilościowy i jakościowy gatunków charakterystycznych w runie. Dlatego też stan zachowania siedliska oceniono jako zły (U2). Podczas badań prowadzonych w 2021 r. uznano, że na terenie obszaru fitocenozy uznane za siedlisko 9110 zajmują powierzchnię 175,36 ha. Fizjonomicznie ciepłolubne dąbrowy w obszarze dość dobrze odpowiadają opisowi siedliska 9110. Ich rys florystyczny jest jednak znacząco pogorszony za sprawą zachodzących procesów sukcesyjnych i stopniowego przekształcania się większości płatów w zbiorowiska nawiązujące do grądów subkontynentalnych. Skład gatunkowy drzewostanów w większości płatów jest typowy. Tę warstwę zbiorowiska najczęściej tworzy dąb bezszypułkowy, rzadziej dąb szypułkowy lub mieszaniec dwóch wymienionych. Towarzyszy im zwykle sosna zwyczajna, a w niższych warstwach świerk pospolity <i>Picea abies</i>, lipa drobnolistna, grab zwyczajny, niekiedy wiąz górski <i>Ulmus glabra</i> (we fragmentach wilgotniejszych), których obecność świadczy o zniekształceniu siedliska. Jednak przekształcenie siedliska w największym stopniu objawia się w warstwie podszytu. Warstwa ta, przeciwnie do klasycznych postaci siedliska, jest zwykle dobrze rozwinięta, z tendencją do dalszej ekspansji. Tworzy ją wiele gatunków, w tym gatunki typowe dla grądów. Warstwę tę tworzą zwykle grab zwyczajny, lipa drobnolistna, dąb bezszypułkowy, świerk pospolity, klon jawor <i>Acer pseudoplatanus</i>, kruszyna pospolita, jarzab pospolity, jałowiec pospolity <i>Juniperus communis</i>, głóg jednoszyjkowy <i>Crataegus monogyna</i> i in. Miejscami podszyt pokrywa do 80% powierzchni płatów (średnio 30-40%). Tak silny rozwój tej warstwy oddziałuje negatywnie na stan i skład florystyczny warstwy runa. Niemniej jednak w większości płatów utrzymują się gatunki ciepłolubne, w tym charakterystyczne i wyróżniające ciepłolubne dąbrowy, jednak ich ilościowość jest często niewielka. Spośród</p>
	<p>Obce gatunki inwazyjne w runie i podszycie</p>	<p>Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie obcych gatunków inwazyjnych poniżej 5% w powierzchni badawczej (stopniowa poprawa złego stanu zachowania – U2 do stanu niezadowalającego – U1).</p>		
	<p>Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych</p>	<p>Utrzymanie braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 9110-1, 9110-4, 9110-5, 9110-6 i 9110-8 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 9110-2, 9110-7 i 9110-3 (stopniowa poprawa niezadowalającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).</p>		

	Gatunki ciepłolubne	Utrzymanie występowania gatunków ciepłolubnych na poziomie powyżej 20% (stan właściwy – FV).	<p>najczęściej spotykanych gatunków wymienić należy miodownika melisowatego, naparstnicę zwyczajną <i>Digitalis grandiflora</i>, czyścicę storzyszek, dzwonka brzoskwiolistnego, dziurawca skapolistnego <i>Hypericum montanum</i>, gorysza sinego <i>Peucedanum cervaria</i>, konwalię majową, czy malinę kamionkę, a także gatunki charakterystyczne dla związku <i>Molinion</i> – przytulię północną <i>Galium boreale</i>, bukwicę zwyczajną <i>Betonica officinalis</i>, czarcikęsa łąkowego <i>Succisa pratensis</i> czy sierpika barwierskiego <i>Serratula tinctoria</i>. Oprócz ww. gatunków ciepłolubnych zasadniczy rys florystyczny runa ciepłolubnych dąbrów w obszarze tworzą gatunki przechodzące z klasy borów szpilkowych <i>Vaccinio-Piceetea</i>, głównie borówka czarna, gatunki mezofilne o szerokich amplitudach ekologicznych – szczawik zajęczy czy konwalijska dwulistna, a także gatunki grądowe, których podwyższony, a czasem przeważający udział świadczy o zachodzących procesach sukcesyjnych. Wiele płatów wykazywało także zniekształcenie florystyczne wynikające z neofityzacji czy geranietyzacji – świadczy o tym duży udział takich gatunków jak: niecierpek drobnokwiatowy, poziewniki <i>Galeopsis sp.</i>, pokrzywa zwyczajna <i>Urtica dioica</i> i inne gatunki nitrofilne. Ogólnie rzecz ujmując, bogactwo gatunkowe płatów dąbrów jest bardzo duże. Ogólny stan zachowania siedliska w obszarze oceniono jako zły (U2). Z uwagi na charakterystykę przedmiotu poprawa ogólnego stanu ochrony do wartości właściwej (FV) jest wątpliwa. Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.) oraz ekspertyzy przyrodniczej pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Torfowiska Czernik PLH140037, Wydmy Lucynowsko-Mostowieckie PLH140013, Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045” - Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie, pod kierownictwem T. Figarski (2021 r.), z wykorzystaniem założeń metodycznych PM GIOŚ. Cele wydają się możliwe do osiągnięcia.</p>
	Leżące martwe drewno	Utrzymanie udziału martwego drewna leżącego na poziomie do 5% zasobności drzewostanu (stan właściwy – FV).	
	Wiek drzewostanu	Utrzymanie występowania drzewostanu w wieku powyżej 50 lat (stan właściwy – FV).	
	Zwarcie podszytu	Stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do występowania zwarcia podszytu do 20% (stopniowa poprawa niezadowalającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).	
	Zwarcie koron drzew	Utrzymanie występowania zwarcia koron drzew na poziome nieprzekraczającym 70% w przypadku płatów: 91I0-2, 91I0-6, 91I0-7 i 91I0-8 (stan właściwy – FV) oraz zwarcia koron drzew na poziome $\geq 70\%$, jedna warstwa drzew w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-3, 91I0-4 i 91I0-5 (stan niezadowalający –	

			U1).	
		Gatunki obce geograficznie i ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania obcych gatunków ekologicznie w przypadku płatów: 91I0-4, 91I0-5, 91I0-6 i 91I0-8 (stan właściwy - FV) oraz stopniowa poprawa stanu zachowania zmierzająca do braku występowania rodzimych gatunków ekspansywnych w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-2, 91I0-3 i 91I0-7 (stopniowa poprawa niezadowolającego i złego stanu zachowania – U1/U2 do stanu właściwego – FV).	
		Naturalne odnowienie	Utrzymanie występowania odnowienia dębowego w przypadku płatów: 91I0-2, 91I0-4, 91I0-5, 91I0-6 (stan właściwy) oraz brak odnowienia, umiarkowanego udziału gatunków grądowych w przypadku płatów: 91I0-1, 91I0-3, 91I0-7 i 91I0-8 (stan niezadowolający – U1).	
		Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku obecności nasadzeń drzew, brak nasadzeń niezgodnych z siedliskiem (stan właściwy – FV).	

		Zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku zniszczeń runa i gleby (stan właściwy – FV).	
		Zniszczenia drzewostanów	Utrzymanie braku zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).	

Powyższe cele, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu zadań ochronnych winien umożliwić zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu, a także zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą oos”). Ponadto, w myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy oos, projekt planu zadań ochronnych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190, zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu zadań ochronnych wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą.

W ramach procedury opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186, z późn. zm.) oraz ww. przepisów prawa, w dniu ... grudnia 2023 r. w Biuletynie Informacji Publicznej i tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie oraz jednostek samorządu terytorialnego na terenie których położony jest obszar Natura 2000, zamieszczono obwieszczenie o zamiarze przystąpienia, przystąpieniu i wyłożeniu projektu zarządzenia zmieniającego planu zadań ochronny do publicznego wglądu. Tego samego dnia obwieszczenie opublikowano także w prasie o zasięgu krajowym (.....). Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk gatunku, dla którego ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu zadań ochronnych przez okres 21 dni. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, zgłoszono następujące uwagi:

Lp.	Imię i nazwisko / Nazwa instytucji bądź organizacji	Data wpływu do urzędu (dd.mm.rrrr)	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia	Uwagi

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak: z dnia r. uzgodnił projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właścicieli terenu, na którym znajduje się obszar Natura 2000;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją;
- 4) na jednostki organizacyjne, których zasięg działania obejmuje teren obszaru Natura 2000.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, procedurze udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy zawarte w projekcie zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działów: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.U.E.L.1992.206.7), jako specjalny obszar ochrony siedlisk Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej PLH140045. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.